MCU SURANAREE JOURNAL

วารสาร
มจร สุรนารีสาร

MSJ
VOL.3 NO.2/2025

ปีที่ 3 ฉบับที่ 2 (พฤษภาคม-สิงหาคม 2568) VOL.3 NO.2 (May-August 2025)

การศึกษาความต้องการสิ่งสนับสนุนเพื่อรองรับการตรวจประเมินประกันคุณภาพการศึกษาตามเกณฑ์ AUN-QA ของบุคลากรสายวิชาการ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

A Study of Support Needs for AUN-QA Quality Assurance Assessment among Academic Staff at the Faculty of Management Science, Nakhon Ratchasima Rajabhat University

ชญาน์นันท์ ฉิมนาคพันธุ์ : Chayanan Chimnakaphan
คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
Faculty of Management Science,
Nakhon Ratchasima Rajabhat University, Thailand

ISSN : 2985-1106 (Print) ISSN : 3088-1382 (Online)

สำนักวิชาการ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา
เพจ : สำนักวิชาการ มจร สุรนารีสาร

การศึกษาความต้องการสิ่งสนับสนุนเพื่อรองรับการตรวจประเมินประกันคุณภาพการศึกษาตามเกณฑ์ AUN-QA ของบุคลากรสายวิชาการ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

A STUDY OF SUPPORT NEEDS FOR AUN-QA QUALITY ASSURANCE ASSESSMENT AMONG ACADEMIC STAFF AT THE FACULTY OF MANAGEMENT SCIENCE, NAKHON RATCHASIMA RAJABHAT UNIVERSITY

ชญาน์นันท์ ฉิมนาคพันธุ์[1]
Chayanan Chimnakaphan[1]

(Received: June 24, 2025; Revised: August 4, 2025; Accepted: August 23, 2025)

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาความต้องการสิ่งสนับสนุนเพื่อรองรับการตรวจประกันคุณภาพตามเกณฑ์ AUN-QA (2) แนวทางในการเตรียมความพร้อมสำหรับการตรวจประกันคุณภาพตามเกณฑ์ AUN-QA วิธีดำเนินการวิจัย ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล กลุ่มตัวอย่าง คือ บุคลากรสายวิชาการ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา จำนวน 70 คน ใช้วิธีสุ่มจากกลุ่มประชากรตามหลักเกณฑ์ของ Taro Yamane และการสนทนากลุ่มของคณะกรรมการประกันคุณภาพ จำนวน 29 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และใช้การสนทนากลุ่มเป็นเครื่องมือ ผลการศึกษา พบว่า

1) ความต้องการสิ่งสนับสนุนเพื่อรองรับการตรวจประกันคุณภาพตามเกณฑ์ AUN-QA ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะในด้านโครงสร้างโปรแกรมและเนื้อหา การจัดการเรียนการสอน และสิ่งอำนวยความสะดวก ทั้งนี้ แนวทางที่ได้จากการสนทนากลุ่มเสนอให้เน้นการอบรมเชิงปฏิบัติให้กับบุคลากร

2) แนวทางในการเตรียมความพร้อมสำหรับการตรวจประกันคุณภาพตามเกณฑ์ AUN-QA ด้านการให้ความรู้แก่บุคลากร เกี่ยวกับแนวปฏิบัติของหลักสูตร การดำเนินงานตามเกณฑ์และแนวทางในการสร้างสรรค์กิจกรรมต่าง ๆ ต้องให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน เพื่อให้บุคลากรดำเนินการได้อย่างถูกต้อง รวมทั้งการจัดทำฐานข้อมูลที่จำเป็น การสนับสนุนระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสร้างความตระหนักรู้ร่วมกันในหน่วยงาน จะนำไปสู่การพัฒนาอย่างเป็นระบบ

คำสำคัญ: การประกันคุณภาพการศึกษา, เกณฑ์ AUN – QA, ความต้องการสิ่งสนับสนุน

[1] คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา / Faculty of Management Science, Nakhon Ratchasima Rajabhat University, Thailand
Corresponding author, e-mail: chayanan.c@nrru.ac.th Tel. 064 246 5561

Abstract

This research article aims to: (1) study the support needs for facilitating quality assurance assessment in accordance with AUN-QA criteria, and (2) explore strategies for preparing for such assessments. The research employed questionnaires as the main data collection tool. The sample group consisted of 70 academic staff members from the Faculty of Management Science, Nakhon Ratchasima Rajabhat University, selected through random sampling based on Taro Yamane's formula. Additionally, a focus group discussion was conducted with 29 members of the quality assurance committee. Data were analyzed using frequency, percentage, mean, and standard deviation, while focus group discussions were used to gather qualitative insights. Findings of the Study:

1) The overall need for support to accommodate quality assurance assessment based on AUN-QA criteria was found to be at a high level, particularly in the areas of program structure and content, teaching and learning management, and facilities. Focus group discussions suggested that practical training for academic staff should be emphasized.

2) The guidelines for preparing for AUN-QA quality assessment include providing personnel with knowledge about program implementation practices, operations in accordance with the criteria, and strategies for developing relevant activities in a unified direction. This is to ensure that personnel can carry out their responsibilities accurately. In addition, the development of essential databases, support for information technology systems, and fostering shared awareness within the organization are key factors that will lead to systematic improvement.

Keywords: Educational Quality Assurance, AUN-QA, Support Needs

บทนำ

มหาวิทยาลัยราชภัฏได้ร่วมกันพัฒนาตัวบ่งชี้สำหรับสถาบันอุดมศึกษากลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏภายใต้คณะกรรมการพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับอุดมศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ (คปภ.) โดยให้การดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 หมวด 6 "มาตรฐานและการประกันคุณภาพศึกษา" มาตรา 48 กำหนดให้หน่วยงานต้นสังกัดและสถาบันศึกษาต้องจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในสถาบันศึกษาและให้ถือว่าการประกันคุณภาพการศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง ตามกฎกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2561 ที่กำหนดให้สถานศึกษาแต่ละแห่งจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา โดยการกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาแต่ละระดับและประเภทการศึกษาที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการประกาศกำหนด และเริ่มมาตั้งแต่ปีการศึกษา 2562-2565

พระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ. 2566 มาตรา 62 ให้สถาบันอุดมศึกษาจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการอุดมศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา การประกันคุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาในส่วนที่เกี่ยวกับการประเมินคุณภาพภายใน การติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษา และการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษาประกาศกำหนด นั้น จึงมีประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับ

บัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2565 ข้อที่ 15 เรื่องการประกันคุณภาพของหลักสูตร ให้ทุกหลักสูตรกำหนดระบบการประกันคุณภาพของหลักสูตรตามที่สภาสถาบันอุดมศึกษากำหนด

ทั้งนี้ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา มีนโยบายที่จะยกระดับคุณภาพของหลักสูตรให้มีมาตรฐานมีความสามารถในการแข่งขันในระดับสากลและสอดคล้องกับการปรับปรุงหลักสูตรของมหาวิทยาลัยที่มุ่งเน้นการจัดการศึกษาแบบ Outcome Based Education (OBE) และมุ่งผลสัมฤทธิ์ Expected Learning Outcome (ELO) จึงเห็นควรสมควรนำเกณฑ์คุณภาพเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน (ASEAN University Network Quality Assurance: AUN-QA) มาใช้ในการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร ตั้งแต่ปีการศึกษา 2566 เป็นต้นไป ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากการประชุมกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ครั้งที่ 7/2565 เมื่อวันที่ 26 กรกฎาคม 2565 จากนั้นมหาวิทยาลัยได้กำหนดแผนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา (พ.ศ. 2566-2570) โดยได้รับความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัยเมื่อวันที่ 18 สิงหาคม 2565 นำไปสู่การจัดอบรมให้ความรู้กับคณาจารย์ทุกท่าน โดยใช้ชื่อโครงการอบรมเชิงปฏิบัติการหลักสูตร AUN-QA Implementation and Gap Analysis Version 4 ระหว่างวันที่ 19-20 ตุลาคม 2565 โดยการอบรมในรูปแบบออนไลน์ สำหรับการใช้รูปแบบใหม่นี้จะเริ่มในปีการศึกษา 2566 เริ่มนำมาใช้ในการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร ส่วนการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับคณะ และระดับมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมายังคงดำเนินงานตามเกณฑ์ประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับอุดมศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ (คปภ.) จนกว่าจะมีการเปลี่ยนแปลง

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา มีหลักสูตรทั้งสิ้น 16 หลักสูตร แบ่งเป็น ปริญญาตรี 13 หลักสูตร ปริญญาโท 2 หลักสูตร ปริญญาเอก 1 หลักสูตร ดังนั้น เพื่อเป็นการสนับสนุนให้หลักสูตรดำเนินการจัดทำรายงานประเมินตนเองตามเกณฑ์ AUN-QA Version 4 ได้อย่างมีประสิทธิภาพ คณะจึงจำเป็นต้องเตรียมความพร้อมให้หลักสูตรทั้งในเรื่องของข้อมูลที่หลักสูตรต้องการ การเตรียมทรัพยากรต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการตรวจประเมิน และจากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาความต้องการสิ่งสนับสนุนเพื่อรองรับการตรวจประเมินประกันคุณภาพการศึกษาตามเกณฑ์ AUN-QA ของบุคลากรสายวิชาการ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา เพื่อหาแนวทางในการเตรียมความพร้อมสำหรับการตรวจประกันคุณภาพตามเกณฑ์ AUN-QA และจะได้ทราบความต้องการสิ่งสนับสนุนการตรวจประเมินประกันคุณภาพตามเกณฑ์ AUN-QA ได้ตรงตามความต้องการของหลักสูตร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

(1) เพื่อศึกษาความต้องการสิ่งสนับสนุนเพื่อรองรับการตรวจประกันคุณภาพตามเกณฑ์ AUN-QA ของบุคลากรสายวิชาการ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

(2) เพื่อหาแนวทางในการเตรียมความพร้อมสำหรับการตรวจประกันคุณภาพตามเกณฑ์ AUN-QA ของบุคลากรสายวิชาการ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

การทบทวนวรรณกรรม

ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้างานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ศึกษาจากหลาย ๆ แหล่งซึ่งพบว่ามีงานวิจัยหลายงานมีผลวิจัยใกล้เคียงและสอดคล้องกัน ดังนั้นผู้วิจัยจึงนำมาเป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ดังนี้

กัญญดา อนุวงศ์, อาจรี ศุภสุธีกุล, วัยวุฑฒ์ อยู่ในศิล และกรัณฑ์รัตน์ สุนทรพันธ์ (2561) ได้ศึกษาความคิดเห็นและการปฏิบัติของคณาจารย์ในการใช้ระบบประกันคุณภาพการศึกษาเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน (AUN-QA) ระดับหลักสูตรในประเทศไทย พบว่า มหาวิทยาลัยส่วนใหญ่ใช้ AUN-QA เพื่อพัฒนา

คุณภาพหลักสูตร มากกว่ามุ่งหวังการรับรองจาก AUN การใช้ระบบนี้ส่งเสริมให้อาจารย์มุ่งเน้นการจัดการศึกษาแบบเน้นผลลัพธ์และใช้วงจรคุณภาพมากขึ้น ผู้บริหารทุกระดับมีส่วนร่วมในกิจกรรมประกันคุณภาพ แต่อาจยังมีความเข้าใจและการสนับสนุนในระดับปานกลาง ผู้ตอบส่วนใหญ่เห็นว่า AUN-QA เหมาะสมกับการประยุกต์ใช้ในบริบทมหาวิทยาลัยไทย และสอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ความเข้าใจในหลักการ วิธีการ และบทบาทของทุกฝ่ายในระบบ AUN-QA ยังจำเป็นต้องส่งเสริมอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้การใช้ระบบนี้ประสบผลสำเร็จในระยะยาว ประเด็นสำคัญคือการสร้างความเข้าใจและความร่วมมือภายในมหาวิทยาลัยเป็นปัจจัยสำคัญในการขับเคลื่อนระบบ AUN-QA อย่างมีประสิทธิภาพ

จารุวรรณ สนองญาติ, กัญญดา อนุวงศ์, สุทัศน์ เหมทานนท์ และพรฤดี นิธิรัตน์ (2562) ได้ศึกษาการใช้ระบบประกันคุณภาพการศึกษาเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน (AUN-QA) ระดับหลักสูตรในวิทยาลัยพยาบาล พบว่า การประกันคุณภาพมีหลายรูปแบบที่มีองค์ประกอบแตกต่างกัน การเลือกใช้ขึ้นอยู่กับบริบทของแต่ละสถาบัน ซึ่งแต่ละระบบมีจุดแข็งและจุดอ่อนต่างกัน การเลือกใช้ระบบที่เหมาะสมจึงเป็นความท้าทายเพื่อยกระดับคุณภาพหลักสูตรให้เทียบเท่าระดับนานาชาติ โดยเฉพาะในสาขาพยาบาลที่ผู้รับบริการคาดหวังคุณภาพและสมรรถนะที่ตรงตามความต้องการของสังคม AUN-QA เป็นหนึ่งในทางเลือกที่ช่วยประกันคุณภาพระดับหลักสูตรในระดับสากล โดยให้ความสำคัญกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกระดับ และสามารถประยุกต์ใช้กับทุกสาขาวิชา เน้นผลลัพธ์การเรียนรู้ตามความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต ส่งผลดีต่อการยกระดับคุณภาพนักศึกษาพยาบาล รวมถึงเพิ่มโอกาสในการแลกเปลี่ยนนักศึกษาในระดับอาเซียน อย่างไรก็ตาม สถาบันการศึกษาจำเป็นต้องพิจารณาความเหมาะสมของ AUN-QA กับสภาพการแข่งขันทางการศึกษาในปัจจุบัน เพื่อให้มั่นใจว่าบัณฑิตมีสมรรถนะตรงกับบริบทสังคมที่เปลี่ยนแปลง และส่งเสริมศักยภาพการแข่งขันของการศึกษาพยาบาลไทยในระดับนานาชาติ

ปิยวรรณ สนธิโสมพันธุ์, ทวิกา ตั้งประภา และองอาจ นัยพัฒน์ (2564) ได้ศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนาสมรรถนะการจัดการสารสนเทศของบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการที่รับผิดชอบงานประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตภาคกลาง พบว่า ความต้องการจำเป็นสูงสุด ในการพัฒนาสมรรถนะ คือ ความรู้ด้านการจัดการสารสนเทศ ทักษะในการจัดการสารสนเทศ เจตคติที่ดีต่อการจัดการสารสนเทศ สาเหตุหลักของความต้องการจำเป็น ได้แก่ บุคลากรขาดความรู้และทักษะด้านการจัดการสารสนเทศ ผู้บริหารเน้นผลลัพธ์ของการประกันคุณภาพมากกว่าการพัฒนาสมรรถนะของบุคลากร แนวทางการพัฒนา ควรเน้นการเรียนรู้ผ่านการปฏิบัติจริง โดยใช้วิธีการที่เน้นการมีส่วนร่วม เช่น การเรียนรู้แบบกลุ่ม การแลกเปลี่ยนประสบการณ์ การตั้งคำถามเชิงบวก การให้อิสระในการเลือกวิธีที่เหมาะสมต่อการพัฒนาตนเอง สรุปว่าการพัฒนาสมรรถนะด้านการจัดการสารสนเทศของบุคลากรสายสนับสนุนต้องเริ่มจากการเสริมความรู้ ทักษะ และเจตคติ ผ่านกระบวนการเรียนรู้ที่มีส่วนร่วมและเน้นประสบการณ์ตรง เพื่อตอบสนองต่อบทบาทงานประกันคุณภาพการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ

วรรณภัทรพร สิริโพธิ์แก้ว, สมประสงค์ เสนารัตน์ และธนกร ดรกมลกานต์ (2565) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบเกณฑ์การประกันภายในเข้าสู่เกณฑ์การประกันคุณภาพเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน พบว่าทั้งสองระบบมีความสอดคล้องกันในหลายองค์ประกอบ เช่น IQA ด้านการกำกับมาตรฐานและบัณฑิต สอดคล้องกับ AUN-QA ด้านผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและผลผลิต IQA ด้านนักศึกษา สอดคล้องกับ AUN-QA ด้านกลยุทธ์การเรียนการสอน การประเมินผู้เรียน และผลผลิต IQA ด้านอาจารย์ สอดคล้องกับ AUN-QA ด้านคุณภาพของบุคลากรทั้งสายวิชาการและสายสนับสนุน IQA ด้านหลักสูตร การเรียนการสอน และการประเมินผู้เรียน สอดคล้องกับ AUN-QA ด้านโครงสร้างหลักสูตร กลยุทธ์การเรียนรู้ และผลผลิต ผู้วิจัยเสนอว่าหากต้องการปรับเปลี่ยนจากระบบ IQA ไปสู่ AUN-QA ควรมีการเตรียมความพร้อมในหลายด้าน ได้แก่ การปรับ

ทัศนคติของบุคลากร การจัดสรรงบประมาณ การเสริมความเข้าใจของผู้ปฏิบัติงาน การจัดทำรายงานประเมินตนเอง (SAR) ตามเกณฑ์ AUN-QA โดยเฉพาะในช่วงที่ยังมีการแพร่ระบาดของโควิด-19 สถาบันการศึกษาควรทบทวนโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวก และปรับรูปแบบการเรียนการสอน รวมถึงพัฒนาแพลตฟอร์มออนไลน์เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเข้าถึงการศึกษาอย่างเท่าเทียมกัน

บรรณกร แซ่ลิ่ม (2566) ได้ศึกษาแนวทางการพัฒนาคุณภาพระดับหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA คณะศิลปะศาสตร์มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พบว่า คะแนนเฉลี่ยของทุกหลักสูตรอยู่ระหว่าง 3.71–3.88 ซึ่งยังไม่ถึงเป้าหมายที่กำหนดไว้ (4.00) ทุกหลักสูตรอยู่ในระดับที่ “คุณภาพไม่เพียงพอ แต่สามารถปรับปรุงได้เล็กน้อยเพื่อให้เพียงพอ” ความต้องการในการพัฒนาคุณภาพเรียงตามลำดับได้แก่ AUN 8: ผลผลิตและผลลัพธ์ AUN 7: สิ่งอำนวยความสะดวกและโครงสร้างพื้นฐาน AUN 4 และ AUN 6: การประเมินผู้เรียนและการสนับสนุนนักศึกษา แนวทางการพัฒนาคุณภาพที่เสนอ: ควรกำหนดคู่เทียบเคียงที่มีผลสัมฤทธิ์สูงกว่า ศึกษาเปรียบเทียบทั้งผลลัพธ์และกระบวนการ นำผลจากการเปรียบเทียบไปปรับใช้ในการพัฒนาหลักสูตร ผลการศึกษานี้สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพระดับหลักสูตรของคณะต่อไป

สรุปผลการทบทวนวรรณกรรมพบว่า การประกันคุณภาพการศึกษาตามเกณฑ์ AUN-QA เหมาะสมที่จะนำมาใช้ในการประเมินคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยในประเทศไทย เนื่องจากเน้นการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่าย ได้แก่ ผู้บริหาร คณาจารย์ นักศึกษา ผู้ใช้บัณฑิต ศิษย์เก่า สถานประกอบการ และแหล่งฝึกประสบการณ์ นอกจากนี้ยังให้ความสำคัญกับการสนับสนุนจากหน่วยงานภายในมหาวิทยาลัย เช่น การจัดทำฐานข้อมูลสารสนเทศ เพื่อใช้ประกอบการประเมินตามเกณฑ์ ทั้งการประกันคุณภาพแบบเดิมและ AUN-QA ต่างเน้นกระบวนการจัดการเรียนการสอนและการพัฒนาผู้เรียน แต่ AUN-QA มีแนวทางที่สอดคล้องกับระดับสากลมากกว่า ดังนั้น การนำ AUN-QA version 4 มาใช้ในการประเมินระดับหลักสูตรของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ถือเป็นการยกระดับการประเมินจากรูปแบบเดิมสู่มาตรฐานสากล

กรอบแนวคิดการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณโดยผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยไว้ดังนี้

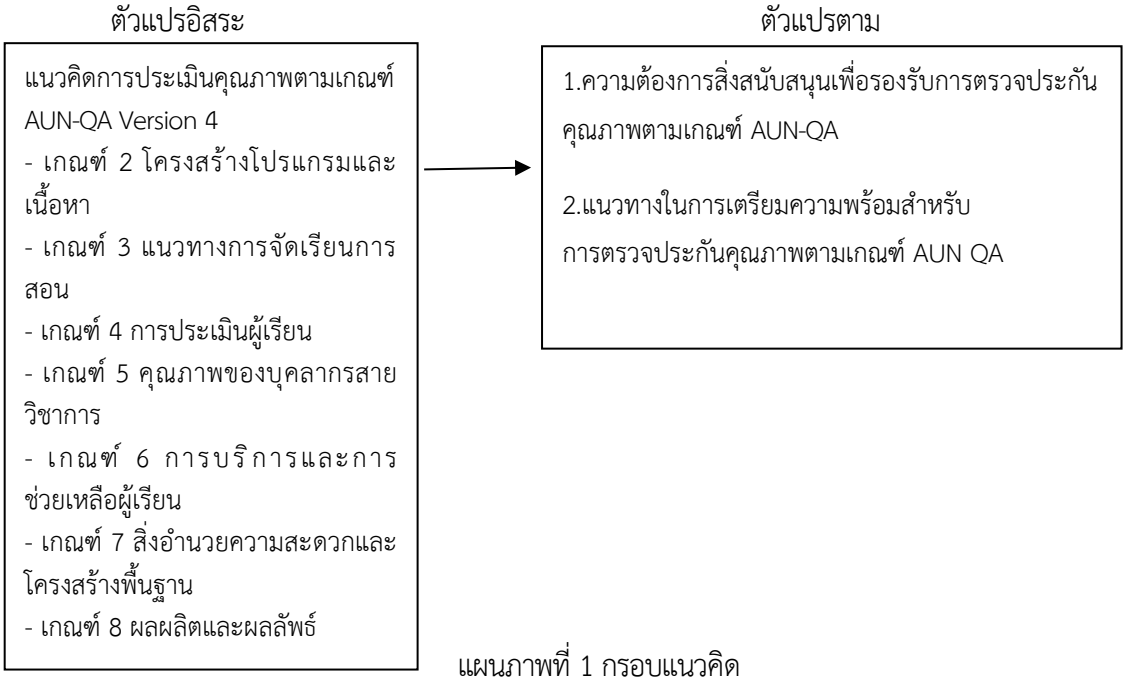

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิด

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาค้นคว้าโดยมีขั้นตอนดำเนินงานดังนี้

1.ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร คือบุคลากรสายวิชาการ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา จำนวน 85 คน (คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา. 2566)

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ บุคลากรสายวิชาการคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา จำนวน 70 คน ซึ่งได้จากการสุ่มจากกลุ่มประชากรโดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างตามหลักเกณฑ์ของ Taro Yamane (ธานินทร์ ศิลป์จารุ, 2553) โดยกำหนดให้ความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างที่ยอมให้เกิดขึ้นคือ ร้อยละ 5 คือ

เมื่อ n หมายถึง ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N หมายถึง ขนาดของประชากรทั้งหมด

e หมายถึง ความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่าง (0.05)

แทนค่า

$$n = \frac{85}{1+(85)(0.05)2} = \frac{85}{1.21} = 70.25$$

นั่นคือ ได้ขนาดตัวอย่าง จำนวน 70 คน

1.3 การสนทนากลุ่ม มีคณะกรรมการประกันคุณภาพ จำนวน 29 คน จึงมีการสัมภาษณ์ทั้งหมด

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มีจำนวน 2 ชุด เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย ประกอบด้วย 1) แบบสอบถาม (Questionnaire) แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยแบ่งระดับความคิดเห็นเป็น 5 ตัวเลือก และ เป็นแบบสอบถามปลายเปิด 2) การสนทนากลุ่ม เป็นบุคลากรสายวิชาการที่เป็นคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน แบ่งออกเป็น 2 รูปแบบ

3.1 ข้อมูลเชิงปริมาณ (Quantitative Data) ใช้วิธีการสำรวจ (Survey) ด้วยแบบสอบถามเพื่อวิเคราะห์ความต้องการสิ่งสนับสนุนเพื่อรองรับการตรวจประกันคุณภาพตามเกณฑ์ AUN-QA จำนวน 85 คน และได้รับแบบสอบถามที่สมบูรณ์กลับคืนมา จำนวน 70 ชุด

3.2 ข้อมูลเชิงคุณภาพ (Quantitative Data) คือ การสนทนากลุ่มย่อย (Focus Group) เพื่อวิเคราะห์ผลความต้องการสิ่งสนับสนุนเพื่อรองรับการตรวจประกันคุณภาพตามเกณฑ์ AUN-QA และแนวทางในการเตรียมความพร้อมสำหรับการตรวจประกันคุณภาพเกณฑ์ AUN–QA กับคณะกรรมการประกันคุณภาพศึกษา จำนวน 29 คน

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ (Quantitative Data) คณะผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้วิธีการประมวลค่าทางสถิติด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับการวิจัย ซึ่งมีการใช้สถิติในการวิเคราะห์ดังนี้

4.1.1 การศึกษากลุ่มตัวอย่าง ทำการวิเคราะห์โดยใช้สถิติความถี่ และค่าร้อยละ ของข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 1 และนำเสนอในรูปตารางและอธิบายผลโดยความเรียง

4.1.2 การศึกษาระดับความเห็นของบุคลากรสายวิชาการคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา มีลักษณะคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยแบ่งระดับความคิดเห็นเป็น 5 ตัวเลือก ได้แก่

ระดับความคิดเห็น	ค่าน้ำหนักของตัวเลือก
เห็นด้วยมากที่สุด	กำหนดให้มีค่าเท่ากับ 5
เห็นด้วยมาก	กำหนดให้มีค่าเท่ากับ 4
ปานกลาง	กำหนดให้มีค่าเท่ากับ 3
เห็นด้วยน้อย	กำหนดให้มีค่าเท่ากับ 2
เห็นด้วยน้อยที่สุด	กำหนดให้มีค่าเท่ากับ 1

การกำหนดเกณฑ์การแปลความหมายเพื่อจัดระดับค่าเฉลี่ยออกเป็นช่วงดังต่อไปนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00	หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49	หมายถึง	เห็นด้วยมาก
ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49	หมายถึง	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49	หมายถึง	เห็นด้วยน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49	หมายถึง	เห็นด้วยน้อยที่สุด

4.1.3 การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากข้อคำถามแบบปลายเปิดซึ่งเป็นข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์เชิงคุณภาพ ผู้วิจัยจะทำการใช้วิธีการบรรยายเชิงพรรณนา

4.1.4 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ (Quantitative Data) ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา (Content Analysis)

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ มีดังนี้

5.1 สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาตามวิธีของครอนบาค (Cronbach)

5.2 สถิติเชิงพรรณนา เป็นสถิติพื้นฐานในการอธิบายลักษณะกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งประกอบด้วย ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : S.D)

ผลการวิจัย

ส่วนที่ 1 ผลการศึกษาความต้องการสิ่งสนับสนุนเพื่อรองรับการตรวจประกันคุณภาพตามเกณฑ์ AUN-QA ของบุคลากรสายวิชาการ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

ตอนที่ 1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ การศึกษา หลักสูตร ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานสอนภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 74.30 บุคลากรสายวิชาการส่วนใหญ่สังกัดหลักสูตรการจัดการ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 8.60 รองลงมาคือ สาขาวิชาการตลาด สาขาวิชาการเงิน สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ สาขาวิชาบัญชี สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ สาขาวิชานิเทศศาสตร์ดิจิทัล

สาขาวิชาการจัดการท่องเที่ยว สาขาวิชาการจัดประชุมและนิทรรศการ สาขาวิชาการจัดการโรงแรมและนวัตกรรมบริการ และสาขาวิชาการจัดการธุรกิจการค้าสมัยใหม่ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 7.14 เท่ากัน บุคลากรส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานสอนภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา จำนวน 16 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 62.86 รองลงมาคือ จำนวน 11-15 ปี คิดเป็นร้อยละ 25.71

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับความต้องการสิ่งสนับสนุนของมหาวิทยาลัยและคณะที่ควรดำเนินการตามเกณฑ์ประกันคุณภาพการศึกษาภายใน AUN-QA Version 4.0

2.1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นตามเกณฑ์ AUN-QA Version 4.0 เกณฑ์คุณภาพที่ 2-8 ภาพรวม ตามตารางที่ 1 ดังนี้

สิ่งสนับสนุนตามเกณฑ์ AUN-QA ที่มหาวิทยาลัยจะต้องดำเนินการให้หลักสูตร	ระดับความคิดเห็น		ความหมาย
	$\bar{x}$	S.D.	
เกณฑ์คุณภาพที่ 2 โครงสร้างโปรแกรมและเนื้อหา	4.77	0.57	มากที่สุด
เกณฑ์คุณภาพที่ 3 แนวทางการจัดการเรียนการสอน	4.69	0.59	มากที่สุด
เกณฑ์คุณภาพที่ 4 การประเมินผู้เรียน	4.40	0.88	มากที่สุด
เกณฑ์คุณภาพที่ 5 คุณภาพของบุคลากรสายวิชาการ	4.65	0.61	มากที่สุด
เกณฑ์คุณภาพที่ 6 การบริการและการช่วยเหลือผู้เรียน	4.54	0.70	มากที่สุด
เกณฑ์คุณภาพที่ 7 ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและโครงสร้างพื้นฐาน	4.66	0.62	มากที่สุด
เกณฑ์คุณภาพที่ 8 ผลผลิตและผลลัพธ์	4.30	0.83	มาก
ภาพรวม	**4.57**	**0.68**	**มากที่สุด**

จากตารางที่ 1 พบว่า เกณฑ์คุณภาพที่ 2 โครงสร้างโปรแกรมและเนื้อหา มีระดับความต้องการสิ่งสนับสนุนเพื่อรองรับการตรวจประเมินประกันคุณภาพการศึกษาตามเกณฑ์ AUN-QA Version 4.0 ของบุคลากรสายวิชาการ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$= 4.77, S.D.= 0.57) รองลงมา เกณฑ์คุณภาพที่ 3 แนวทางการจัดการเรียนการสอน ($\bar{x}$= 4.69, S.D.= 0.59) และเกณฑ์คุณภาพที่ 7 ผลผลิตและผลลัพธ์ ($\bar{x}$= 4.66, S.D.= 0.62) ตามลำดับ

2.2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นตามเกณฑ์ AUN-QA Version 4.0 เกณฑ์คุณภาพที่ 2-4 ตามตารางที่ 2 ดังนี้

สิ่งสนับสนุนตามเกณฑ์ AUN-QA ที่มหาวิทยาลัยจะต้องดำเนินการให้หลักสูตร	ระดับความคิดเห็น		ความหมาย
	$\bar{x}$	S.D.	
เกณฑ์คุณภาพที่ 2 โครงสร้างโปรแกรมและเนื้อหา (Programme Structure and Content)			
1. ควรประชาสัมพันธ์หลักสูตรตามโรงเรียนกลุ่มเป้าหมาย ให้มีข้อมูลที่สมบูรณ์ ครบถ้วน และทันสมัย	4.77	0.57	มากที่สุด
รวม	**4.77**	**0.57**	**มากที่สุด**

เกณฑ์คุณภาพที่ 3 แนวทางการจัดการเรียนการสอน (Teaching and Learning Approach)				
1.	ควรมีปรัชญาทางการศึกษาที่มีความชัดเจนและสื่อสารถึงผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	4.61	0.69	มากที่สุด
2.	ควรมีประชุมชี้แจงแนวทางการสร้างสรรค์กิจกรรมที่เป็นไปในทิศทางเดียวกันของคณะและหลักสูตร	4.77	0.49	มากที่สุด
	รวม	**4.69**	**0.59**	**มากที่สุด**

จากตารางที่ 2 พบว่า เกณฑ์คุณภาพที่ 2 โครงสร้างโปรแกรมและเนื้อหา มีระดับความคิดเห็นในภาพรวม ($\bar{X}$= 4.77, S.D.= 0.57) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ควรประชาสัมพันธ์หลักสูตรตามโรงเรียนกลุ่มเป้าหมาย ให้มีข้อมูลที่สมบูรณ์ ครบถ้วน และทันสมัย ($\bar{X}$= 4.77, S.D.= 0.57) เกณฑ์คุณภาพที่ 3 แนวทางการจัดการเรียนการสอน มีระดับความคิดเห็นในภาพรวม ($\bar{X}$=4.69, S.D.= 0.59) เมื่อพิจารณารายข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ควรมีประชุมชี้แจงแนวทางการสร้างสรรค์กิจกรรมที่เป็นไปในทิศทางเดียวกันของคณะและหลักสูตร ($\bar{X}$= 4.77, S.D.= 0.49) และเกณฑ์คุณภาพที่ 4 การประเมินผู้เรียน มีระดับความคิดเห็นในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$= 4.40, S.D.= 0.88) เมื่อพิจารณารายข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ควรมีแต่งตั้งคณะกรรมการรับคำอุทธรณ์ในระดับคณะ ($\bar{X}$= 4.44, S.D.= 0.83) ตามลำดับ

2.3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นตามเกณฑ์ AUN-QA Version 4.0 เกณฑ์คุณภาพที่ 5 คุณภาพของบุคลากรสายวิชาการ (Academic Staff) ตามตารางที่ 3 ดังนี้

สิ่งสนับสนุนตามเกณฑ์ AUN-QA ที่มหาวิทยาลัยจะต้องดำเนินการให้หลักสูตร		**ระดับความคิดเห็น**		**ความหมาย**
		$\bar{X}$	S.D.	
เกณฑ์คุณภาพที่ 5 คุณภาพของบุคลากรสายวิชาการ (Academic Staff)				
1.	ควรมีการจัดทำแผนอัตรากำลังสายวิชาการและสายสนับสนุน	4.70	0.55	มากที่สุด
2.	ควรจัดทำฐานข้อมูลงานวิจัยของคณาจารย์ย้อนหลัง 5 ปี	4.74	0.61	มากที่สุด
3.	ควรจัดทำฐานข้อมูลผลงานการบริการวิชาการของคณาจารย์ ย้อนหลัง 5 ปี	4.69	0.63	มากที่สุด
4.	ควรจัดทำการคำนวณ FTES ให้คณาจารย์ตามเกณฑ์ AUN -QA	4.54	0.70	มากที่สุด
5.	จัดทำสื่อ หรือ ประชุมชี้แจง หรือ คู่มือ เพื่อแจ้งบุคลากรสายวิชาการ เกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ สิ่งพื้นฐานที่ต้องได้รับ บทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบและจรรยาบรรณ	4.69	0.53	มากที่สุด
6.	ควรดำเนินการติดตามและประเมินตามแผนพัฒนาบุคลากร ควรจัดสรรงบประมาณสนับสนุนการพัฒนาบุคลากรให้เพียงพอ	4.71	0.59	มากที่สุด
7.	จัดทำฐานข้อมูลการได้รับรางวัลของบุคลากรในระดับคณะ	4.54	0.70	มากที่สุด
	รวม	**4.65**	**0.61**	**มากที่สุด**

จากตารางที่ 3 พบว่า เกณฑ์คุณภาพที่ 5 คุณภาพของบุคลากรสายวิชาการ มีระดับความคิดเห็นโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$= 4.65, S.D.= 0.61) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ควรจัดทำฐานข้อมูลงานวิจัยของคณาจารย์ย้อนหลัง 5 ปี ($\bar{X}$= 4.74, S.D.=0.61) รองลงมาคือ ควรดำเนินการติดตามและประเมินตามแผนพัฒนาบุคลากร ควรจัดสรรงบประมาณสนับสนุนการพัฒนาบุคลากรให้เพียงพอ ($\bar{X}$= 4.71, S.D.=0.59) และ ควรจัดทำฐานข้อมูลงานวิจัยของคณาจารย์ย้อนหลัง 5 ปี และ จัดทำสื่อ หรือ ประชุมชี้แจง หรือ คู่มือ เพื่อแจ้งบุคลากรสายวิชาการ เกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ สิ่งพื้นฐานที่ต้องได้รับ บทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบ และจรรยาบรรณ ($\bar{X}$= 4.69, S.D.=0.63,0.53) เท่ากัน ตามลำดับ

2.4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นตามเกณฑ์ AUN-QA Version 4.0 เกณฑ์คุณภาพที่ 6 การบริการและการช่วยเหลือผู้เรียน (Student Support Services) ตามตารางที่ 4 ดังนี้

สิ่งสนับสนุนตามเกณฑ์ AUN-QA ที่มหาวิทยาลัยจะต้องดำเนินการให้หลักสูตร	**ระดับความคิดเห็น**		**ความหมาย**
	$\bar{X}$	S.D.	
เกณฑ์คุณภาพที่ 6 การบริการและการช่วยเหลือผู้เรียน (Student Support Services)			
1. ควรกำหนดนโยบายการจัดกิจกรรมของหลักสูตรและการให้งานแก่นักศึกษา	4.51	0.78	มากที่สุด
2. ควรจัดทำระบบติดตามความก้าวหน้าการเรียนของนักศึกษา	4.53	0.74	มากที่สุด
3. ควรการกำหนดสมรรถนะของเจ้าหน้าที่สายสนับสนุนให้ชัดเจนและประเมินผลอย่างชัดเจน	4.76	0.52	มากที่สุด
4. ควรจัดทำแบบประเมินสมรรถนะของผู้ให้บริการแก่นักศึกษา	4.54	0.70	มากที่สุด
5. ควรจัดหาคู่เทียบผลการประเมินผลการให้บริการนักศึกษา	4.40	0.79	มาก
รวม	**4.54**	**0.70**	**มากที่สุด**

จากตารางที่ 4 พบว่า เกณฑ์คุณภาพที่ 6 การบริการและการช่วยเหลือผู้เรียน มีระดับความคิดเห็นโดยภาพรวม ($\bar{X}$= 4.54, S.D.= 0.70) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ควรการกำหนดสมรรถนะของเจ้าหน้าที่สายสนับสนุนให้ชัดเจนและประเมินผลอย่างชัดเจน ($\bar{X}$= 4.76, S.D.=0.52) รองลงมาคือ ควรจัดทำแบบประเมินสมรรถนะของผู้ให้บริการแก่นักศึกษา ($\bar{X}$= 4.54, S.D.=0.70) และควรจัดทำระบบติดตามความก้าวหน้าการเรียนของนักศึกษา ($\bar{X}$= 4.53, S.D.=0.74) ตามลำดับ

2.5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นตามเกณฑ์ AUN-QA Version 4.0 เกณฑ์คุณภาพที่ 7 ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและโครงสร้างพื้นฐาน (Facilities and infrastructure) ตามตารางที่ 5 ดังนี้

สิ่งสนับสนุนตามเกณฑ์ AUN-QA ที่มหาวิทยาลัยจะต้องดำเนินการให้หลักสูตร	ระดับความคิดเห็น $\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
เกณฑ์คุณภาพที่ 7 ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและโครงสร้างพื้นฐาน (Facilities and infrastructure)			
1. ควรจัดฐานข้อมูลสิ่งสนับสนุนการเรียนการสอนของคณะ เช่น ห้องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์ต่าง ๆ พร้อมให้บริการแก่นักศึกษา	4.70	0.67	มากที่สุด
2. จัดทำฐานข้อมูล โครงสร้างพื้นฐานด้านคอมพิวเตอร์และเครือข่ายอินเตอร์เน็ต	4.67	0.61	มากที่สุด
3. จัดทำฐานข้อมูลระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่สนับสนุนการทำงานให้กับอาจารย์และนักศึกษาในส่วนของคณะและมหาวิทยาลัย	4.74	0.56	มากที่สุด
4. ควรจัดทำฐานข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัยภายในอาคาร	4.51	0.72	มากที่สุด
5. ควรจัดทำมาตรฐานการใช้อาคาร ห้องปฏิบัติการ รวมถึงมาตรฐานความปลอดภัยในทุกส่วนของพื้นที่ในมหาวิทยาลัย	4.64	0.61	มากที่สุด
6. ควรมีการกำหนดสมรรถนะของเจ้าหน้าที่สายสนับสนุนให้ชัดเจนและประเมินผลอย่างชัดเจน	4.71	0.54	มากที่สุด
7. มหาวิทยาลัยควรจัดให้มีการประเมินการปรับปรุงคุณภาพของสิ่งอำนวยความสะดวก (ห้องสมุด ห้องปฏิบัติการไอทีและบริการนักศึกษา)	4.69	0.63	มากที่สุด
รวม	**4.66**	**0.62**	**มากที่สุด**

จากตารางที่ 5 พบว่า เกณฑ์คุณภาพที่ 7 โครงสร้างโปรแกรมและเนื้อหา มีระดับความเห็น โดยภาพรวม ($\bar{X}$=4.66, S.D.= 0.62) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ จัดทำฐานข้อมูลระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่สนับสนุนการทำงานให้กับอาจารย์และนักศึกษาในส่วนของคณะและมหาวิทยาลัย ($\bar{X}$=4.74, S.D.=0.56) รองลงมาคือ ควรมีการกำหนดสมรรถนะของเจ้าหน้าที่สายสนับสนุนให้ชัดเจนและประเมินผลอย่างชัดเจน ($\bar{X}$=4.71, S.D.=0.54) และ ควรจัดฐานข้อมูลสิ่งสนับสนุนการเรียนการสอนของคณะ เช่น ห้องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์ต่าง ๆ พร้อมให้บริการแก่นักศึกษา ($\bar{X}$=4.70, S.D.=0.67) ตามลำดับ

2.6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นตามเกณฑ์ AUN-QA Version 4.0 เกณฑ์คุณภาพที่ 8 ผลผลิตและผลลัพธ์ (Output and Outcomes) ตามตารางที่ 6 ดังนี้

สิ่งสนับสนุนตามเกณฑ์ AUN-QA ที่มหาวิทยาลัยจะต้องดำเนินการให้หลักสูตร	ระดับความคิดเห็น		ความหมาย
	$\bar{x}$	S.D.	
เกณฑ์คุณภาพที่ 8 ผลผลิตและผลลัพธ์ (Output and Outcomes)			
1. ควรจัดทำฐานข้อมูลการจบการศึกษาของนักศึกษา อัตราการออกกลางคันและเวลาเฉลี่ยในการจบการศึกษาเพื่อใช้ในการปรับปรุง ย้อนหลัง 3 ปี	4.51	0.68	มากที่สุด
2. ควรจัดทำการวิเคราะห์สังเคราะห์ ติดตามข้อมูลและแจ้งเตือนการจบการศึกษาของนักศึกษา อัตราการออกกลางคันและเวลาเฉลี่ยในการจบการศึกษา	4.56	0.69	มากที่สุด
3. แต่งตั้งบุคลากรติดตามข้อมูลอัตราการออกกลางคันและเวลาเฉลี่ยในการจบการศึกษา	4.29	0.85	มาก
4. ควรจัดทำฐานข้อมูลภาวะการมีงานทำของบัณฑิต ย้อนหลัง 3 ปี	4.47	0.74	มาก
5. ควรจัดทำการวิเคราะห์สังเคราะห์ ติดตามข้อมูลและแจ้งเตือนข้อมูลภาวะการมีงานทำของบัณฑิต ย้อนหลัง 3 ปี	4.27	0.90	มาก
6. แต่งตั้งบุคลากรติดตามข้อมูลภาวะการมีงานทำของบัณฑิต	4.36	0.85	มาก
7. ควรจัดทำฐานข้อมูลการทำงานวิจัยของนักศึกษา ย้อนหลัง 3 ปี	4.07	0.98	มาก
8. ควรจัดทำการวิเคราะห์สังเคราะห์ ติดตามข้อมูลและแจ้งเตือนข้อมูลการทำงานวิจัยของนักศึกษา	3.99	0.92	มาก
9. แต่งตั้งบุคลากรติดตามข้อมูลทำงานวิจัยของนักศึกษา	3.96	1.06	มาก
10. ควรจัดทำฐานข้อมูลของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อการบริหารหลักสูตร ย้อนหลัง 3 ปี	4.29	0.74	มาก
11. แต่งตั้งผู้รับผิดชอบในการวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและติดตามการดำเนินงานหลักสูตรตามมาตรฐาน AUN QA	4.50	0.78	มากที่สุด
12. ควรจัดทำฐานข้อมูลหลักสูตร ที่มีการดำเนินการตามมาตรฐาน AUN QA กับมหาวิทยาลัยอื่น เพื่อเปรียบเทียบผลการดำเนินงานของหลักสูตรของเรา	4.43	0.77	มาก
รวม	**4.30**	**0.83**	**มาก**

จากตารางที่ 6 พบว่า เกณฑ์คุณภาพที่ 8 ผลผลิตและผลลัพธ์มี ระดับความคิดเห็นโดยภาพรวม ($\bar{x}$= 4.30, S.D.= 0.83) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ควรจัดทำการวิเคราะห์สังเคราะห์ ติดตามข้อมูลและแจ้งเตือนการจบการศึกษาของนักศึกษา อัตราการออกกลางคันและเวลาเฉลี่ยในการจบการศึกษา ($\bar{x}$= 4.56, S.D.= 0.69) รองลงมาคือ ควรจัดทำฐานข้อมูลการจบการศึกษาของนักศึกษา อัตราการออกกลางคันและเวลาเฉลี่ยในการจบการศึกษาเพื่อใช้ในการปรับปรุง ย้อนหลัง 3 ปี ($\bar{x}$=4.51,

S.D.=0.68) และควรจัดทำฐานข้อมูลภาวะการมีงานทำของบัณฑิต ย้อนหลัง 3 ปี ($\bar{X}$=4.47, S.D.=0.74) ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 ผลศึกษาแนวทางในการเตรียมความพร้อมสำหรับการตรวจประกันคุณภาพตามเกณฑ์ AUN-QA

1. ผลการวิเคราะห์เพื่อหาแนวทางในการเตรียมความพร้อมสำหรับการตรวจประกันคุณภาพเกณฑ์ AUN–QA โดยใช้การสนทนากลุ่มย่อยเป็นเครื่องมือ มี 2 ประเด็น ดังนี้

ผลสรุปจากการสนทนากลุ่มจากคณะกรรมการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน มีผลดังนี้

1.1 ด้านความรู้ คณะควรให้อบรมให้ความรู้ด้านการเขียนเล่มรายงานการประเมินตนเองตามเกณฑ์คุณภาพ AUN-QA เนื่องด้วยเป็นเกณฑ์ใหม่ การเขียนเล่มรายงานนั้นจึงต้องอาศัยผู้ที่มีประสบการณ์ในการเขียนรายงานมาถ่ายทอดการเขียนให้รับทราบและต้องทดลองปฏิบัติจริง เพื่อจะได้เป็นแนวทางในการเขียนรายงานประเมินตนเองของหลักสูตร

1.2 ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ให้คณะดำเนินการจัดทำข้อมูลสารสนเทศ แบบฟอร์มรายงานประเมินตนเอง และจัดสรรเจ้าหน้าที่อำนวยความสะดวกให้แก่หลักสูตรขณะตรวจประเมินหลักสูตรหรือจัดเตรียมข้อมูลบางอย่างให้แก่หลักสูตร เช่น ประเมินความพึงพอใจผู้ใช้บัณฑิต ประเมินภาวะการมีงานทำของบัณฑิต

2. แนวทางในการเตรียมความพร้อมสำหรับการตรวจประกันคุณภาพเกณฑ์ AUN–QA สามารถสรุปดังนี้

2.1 ควรดำเนินการจัดทำฐานข้อมูลพื้นฐานในภาพรวมของมหาวิทยาลัย

2.2 ควรจัดทำข้อมูลนักศึกษาโดยมาจากหน่วยงานกลาง

2.3 ควรจัดประชุมบุคลากรสายวิชาการชี้แจงการดำเนินการต่าง ๆ ด้านนักศึกษาให้เข้าใจตรงกัน เช่น การชี้แจงนักศึกษาเรื่องการวัดผล การติดตามนักศึกษา ชี้แจงผลการเรียนของนักศึกษาเป็นระยะ เป็นต้น

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาจากการวิเคราะห์ข้อมูลสามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโท สังกัดหลักสูตรการจัดการ จำนวน 6 คน รองลงมาคือ สาขาวิชาการตลาด สาขาวิชาการเงิน สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ สาขาวิชาบัญชี สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ สาขาวิชานิเทศศาสตร์ดิจิทัล สาขาวิชาการจัดการท่องเที่ยว สาขาวิชาการจัดประชุมและนิทรรศการ สาขาวิชาการจัดการโรงแรมและนวัตกรรมบริการ และสาขาวิชาการจัดการธุรกิจการค้าสมัยใหม่ จำนวน 5 คน เท่ากัน มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานสอนภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา จำนวน 16 ปีขึ้นไป

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นต่อการสนับสนุนของมหาวิทยาลัยและคณะที่ควรดำเนินการตามเกณฑ์ประกันคุณภาพการศึกษาภายใน AUN-QA ในภาพรวมเกณฑ์ที่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในมากที่สุดคือเกณฑ์คุณภาพที่ 2 โครงสร้างโปรแกรมและเนื้อหา ($\bar{X}$=4.77, S.D.= 0.57) รองลงมา เกณฑ์คุณภาพที่ 3 แนวทางการจัดการเรียนการสอน ($\bar{X}$=4.69, S.D.= 0.59) และเกณฑ์คุณภาพที่ 7 ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและโครงสร้างพื้นฐาน ($\bar{X}$=4.66, S.D.= 0.62) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาในเกณฑ์แต่ละเกณฑ์มีรายละเอียดรายข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดรายละเอียดดังนี้

เกณฑ์คุณภาพที่ 2 โครงสร้างโปรแกรมและเนื้อหา มีระดับความคิดเห็นในภาพรวม ($\bar{X}$=4.77, S.D.= 0.57) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ควรประชาสัมพันธ์หลักสูตรตามโรงเรียนกลุ่มเป้าหมาย ให้มีข้อมูลที่สมบูรณ์ ครบถ้วน และทันสมัย ($\bar{X}$=4.77, S.D.= 0.57)

เกณฑ์คุณภาพที่ 3 แนวทางการจัดการเรียนการสอน มีระดับความคิดเห็นในภาพรวม ($\bar{X}$=4.69, S.D.= 0.59) เมื่อพิจารณารายข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ควรมีประชุมชี้แจงแนวทางการสร้างสรรค์กิจกรรมที่เป็นไปในทิศทางเดียวกันของคณะและหลักสูตร ($\bar{X}$=4.77, S.D.= 0.49)

เกณฑ์คุณภาพที่ 4 การประเมินผู้เรียน มีระดับความคิดเห็นในภาพรวม ($\bar{X}$=4.40, S.D.= 0.88) เมื่อพิจารณารายข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ควรมีแต่งตั้งคณะกรรมการรับคำอุทธรณ์ในระดับคณะ ($\bar{X}$=4.44, S.D.= 0.83) ตามลำดับ

เกณฑ์คุณภาพที่ 5 คุณภาพของบุคลากรสายวิชาการ มีระดับความคิดเห็นโดยภาพรวม ($\bar{X}$=4.65, S.D.= 0.61) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ควรจัดทำฐานข้อมูลงานวิจัยของคณาจารย์ย้อนหลัง 5 ปี ($\bar{X}$=4.74, S.D.=0.61) รองลงมาคือ ควรดำเนินการติดตามและประเมินตามแผนพัฒนาบุคลากร ควรจัดสรรงบประมาณสนับสนุนการพัฒนาบุคลากรให้เพียงพอ ($\bar{X}$=4.71, S.D. =0.59) และ ควรจัดทำฐานข้อมูลงานวิจัยของคณาจารย์ย้อนหลัง 5 ปี และ จัดทำสื่อ หรือ ประชุมชี้แจง หรือ คู่มือเพื่อแจ้งบุคลากรสายวิชาการ เกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ สิ่งพื้นฐานที่ต้องได้รับ บทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบและจรรยาบรรณ ($\bar{X}$=4.69, S.D.=0.63,0.53) เท่ากัน ตามลำดับ

เกณฑ์คุณภาพที่ 6 การบริการและการช่วยเหลือผู้เรียน มีระดับความคิดเห็นโดยภาพรวม ($\bar{X}$=4.54, S.D.= 0.70) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ควรการกำหนดสมรรถนะของเจ้าหน้าที่สายสนับสนุนให้ชัดเจนและประเมินผลอย่างชัดเจน ($\bar{X}$=4.76, S.D.=0.52) รองลงมาคือ ควรจัดทำแบบประเมินสมรรถนะของผู้ให้บริการแก่นักศึกษา ($\bar{X}$=4.54, S.D.=0.70) และข้อควรจัดทำระบบติดตามความก้าวหน้าการเรียนของนักศึกษา ($\bar{X}$=4.53, S.D.=0.74) ตามลำดับ

เกณฑ์คุณภาพที่ 7 โครงสร้างโปรแกรมและเนื้อหา มีระดับความคิดเห็น โดยภาพรวม ($\bar{X}$=4.66, S.D.= 0.62) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ จัดทำฐานข้อมูลระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่สนับสนุนการทำงานให้กับอาจารย์และนักศึกษาในส่วนของคณะและมหาวิทยาลัย ($\bar{X}$=4.74, S.D.=0.56) รองลงมาคือ ควรมีการกำหนดสมรรถนะของเจ้าหน้าที่สายสนับสนุนให้ชัดเจนและประเมินผลอย่างชัดเจน ($\bar{X}$=4.71, S.D.=0.54) และ ควรจัดฐานข้อมูลสิ่งสนับสนุนการเรียนการสอนของคณะ เช่น ห้องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์ต่าง ๆ พร้อมให้บริการแก่นักศึกษา ($\bar{X}$=4.70, S.D.=0.67) ตามลำดับ

เกณฑ์คุณภาพที่ 8 ผลผลิตและผลลัพธ์ มีระดับความคิดเห็นโดยภาพรวม ($\bar{X}$=4.30, S.D.= 0.83) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ควรจัดทำการวิเคราะห์สังเคราะห์ ติดตามข้อมูลและแจ้งเตือนการจบการศึกษาของนักศึกษา อัตราการออกกลางคันและเวลาเฉลี่ยในการจบการศึกษา ($\bar{X}$=4.56, S.D.=0.69) รองลงมาคือ ควรจัดทำฐานข้อมูลการจบการศึกษาของนักศึกษา อัตราการออก

กลางคันและเวลาเฉลี่ยในการจบการศึกษาเพื่อใช้ในการปรับปรุงย้อนหลัง 3 ปี ($\bar{X}$=4.51, S.D.=0.68) และควรจัดทำฐานข้อมูลภาวะการมีงานทำของบัณฑิต ย้อนหลัง 3 ปี ($\bar{X}$=4.47, S.D.=0.74) ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นของผู้วิจัย

บุคลากรสายวิชาการมีความต้องการสิ่งสนับสนุนในระดับมาก เพื่อรองรับการตรวจประเมินตามเกณฑ์ AUN-QA โดยเฉพาะด้านโครงสร้างหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และสิ่งอำนวยความสะดวก ทั้งนี้ ความพร้อมของข้อมูลและการสนับสนุนจากหน่วยงานภายในจะส่งผลโดยตรงต่อความสำเร็จในการดำเนินงานตามมาตรฐาน AUN-QA

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษา แนวทางความต้องการสิ่งสนับสนุนความต้องการของบุคลากรสายวิชาการ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา มีประเด็นที่น่าสนใจนำมาอภิปรายผลดังนี้

ตามข้อกำหนดเกณฑ์คุณภาพที่ 2 โครงสร้างโปรแกรมและเนื้อหา กำหนดให้มีการบริการประชาสัมพันธ์หลักสูตรในรูปแบบออนไลน์และ Off Line นั้น มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของผู้ประเมิน ที่ให้ความสนใจเรื่องควรประชาสัมพันธ์หลักสูตรตามโรงเรียนกลุ่มเป้าหมาย ให้มีข้อมูลที่สมบูรณ์ ครบถ้วน และทันสมัยเป็นอย่างมาก เนื่องจากวิธีการประชาสัมพันธ์หลักสูตรมีได้หลากหลายช่องทาง และควรให้คณะและมหาวิทยาลัยในภาพรวมอีกทางหนึ่ง

ตามข้อกำหนดเกณฑ์คุณภาพที่ 3 แนวทางการจัดการเรียนการสอน กำหนดไว้ให้มีกิจกรรมที่ช่วยสนับสนุนส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ รู้วิธีแสวงหาความรู้แนวคิดใหม่ ๆ มีความคิดสร้างสรรค์ การคิดค้นนวัตกรรม และความคิดของการเป็นผู้ประกอบการและปลูกฝังให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต ซึ่งมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของผู้ประเมิน ที่ให้ความสนใจเรื่อง ควรมีประชุมชี้แจงแนวทางการสร้างสรรค์กิจกรรมที่เป็นไปในทิศทางเดียวกันของคณะและหลักสูตร เป็นอย่างมาก เนื่องจากเป็นวิธีการที่สามารถทำให้การดำเนินกิจกรรมงานต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็วเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของคณะ เป็นไปในทิศทางเดียวกันสามารถกำกับดูแลได้อย่างเหมาะสมตามเกณฑ์ที่ต้องการ

ตามข้อกำหนดเกณฑ์คุณภาพที่ 7 โครงสร้างโปรแกรมและเนื้อหา พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ จัดทำฐานข้อมูลระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่สนับสนุนการทำงานให้กับอาจารย์และนักศึกษาในส่วนของคณะและมหาวิทยาลัย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปิยวรรณ สนธิโสมพันธุ์ และคณะ (2564) พบว่าการพัฒนาสมรรถนะด้านการจัดการระบบสารสนเทศ ทักษะในการจัดการสารสนเทศ และเจตคติที่มีต่อการจัดการสารสนเทศ ของบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการที่รับผิดชอบงานประกันคุณภาพการศึกษา เป็นสิ่งจำเป็น

จากผลการวิจัย พบว่าความต้องการสิ่งสนับสนุนของบุคลากรสายวิชาการอยู่ในระดับมากในทุกเกณฑ์ โดยเฉพาะในด้านโครงสร้างโปรแกรมและเนื้อหา (เกณฑ์ที่ 2) การจัดการเรียนการสอน (เกณฑ์ที่ 3) และสิ่งอำนวยความสะดวก (เกณฑ์ที่ 7) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของกัญญดา อนุวงศ์ และคณะ (2561) ที่เน้นว่าความสำเร็จของการนำเกณฑ์ AUN-QA ไปใช้ขึ้นอยู่กับความพร้อมของข้อมูลและความร่วมมือจากหน่วยงานภายในมหาวิทยาลัย

นอกจากนี้ ผลการสนทนากลุ่มยังตอกย้ำถึงความสำคัญของการอบรมบุคลากรและการจัดเตรียมฐานข้อมูล โดยเฉพาะข้อมูลผลการเรียนรู้ ผลผลิตของหลักสูตร และภาวะการมีงานทำของบัณฑิต ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความต้องการระบบสารสนเทศที่มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับงานของวรรณภัทรพร สิริโพธิ์แก้ว และคณะ (2565) ที่ชี้ให้เห็นว่าการประกันคุณภาพแบบ AUN-QA ต้องอาศัยความร่วมมือและข้อมูลที่ถูกต้องทันสมัยเป็นสำคัญ

ข้อเสนอแนะ

1.ข้อเสนอแนะเพื่อการนำผลวิจัยไปใช้ประโยชน์ต่อผู้เกี่ยวข้องดังนี้

ภาพรวมเกณฑ์ที่มีความคิดเห็นระดับมากที่สุด มีข้อที่น่าสนใจควรรีบดำเนินการอย่างเร่งด่วน ประกอบด้วย

เกณฑ์คุณภาพที่ 2 โครงสร้างโปรแกรมและเนื้อหา ข้อควรประชาสัมพันธ์หลักสูตรตามโรงเรียนกลุ่มเป้าหมาย ให้มีข้อมูลที่สมบูรณ์ ครบถ้วน และทันสมัย ทางมหาวิทยาลัยและคณะควรให้ความสำคัญเป็นอันดับแรก เพราะเกี่ยวข้องกับการรับนักศึกษา หากข้อมูลไม่ถูกต้อง สมบูรณ์ และทันสมัย อาจสร้างความไม่น่าเชื่อถือ แก่บุคคลภายนอก

เกณฑ์คุณภาพที่ 3 แนวทางการจัดการเรียนการสอน ข้อควรมีประชุมชี้แจงแนวทางการสร้างสรรค์กิจกรรมที่เป็นไปในทิศทางเดียวกันของคณะและหลักสูตร แต่ละคณะควรให้ความสำคัญ เพราะเกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนและการพัฒนานักศึกษาด้านกิจกรรมต่าง ๆ ให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

เกณฑ์คุณภาพที่ 7 โครงสร้างโปรแกรมและเนื้อหา ข้อจัดทำฐานข้อมูลระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่สนับสนุนการทำงานให้กับอาจารย์และนักศึกษา มหาวิทยาลัยควรให้ความสำคัญ และต้องจัดการทั้งหมด เพื่อให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน สามารถใช้ข้อมูลต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้องตรงตามวัตถุประสงค์ รวมถึงสามารถสนับสนุนข้อมูลต่าง ๆ ให้หลักสูตรได้ใช้ประโยชน์ได้ต่อไป

2.ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. จัดทำแผนพัฒนาการดำเนินงานการประกันคุณภาพตามเกณฑ์ AUN-QA
2. การวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาระบบสารสนเทศสนับสนุนงานประกันคุณภาพตามเกณฑ์ AUN-QA

เอกสารอ้างอิง

กัญญดา อนุวงศ์, อาจรี ศุภสุธีกุล, วัยฑุมน์ อยู่ในศิล และกรัณฑ์รัตน์ สุนทรพันธ์. (2561). ความคิดเห็นและการปฏิบัติของคณาจารย์ในการใช้ระบบประกันคุณภาพการศึกษาเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน (AUN-QA) ระดับหลักสูตรในประเทศไทย. วารสารศรีนครินทรวิโรฒวิจัยและพัฒนา (สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์). 10(20), 1-10.

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา. (2566). สถิติจำนวนบุคลากร คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา : http://www.fms.nrru.ac.th/2019/index.php/personnel/mis/form. {15 ธันวาคม 2566}.

งานประชุมกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย. (2565). รายงานการประชุมกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยครั้งที่ 7/2565 วันที่ 26 กรกฎาคม 2565 ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.

จารุวรรณ สนองญาติ, กัญญดา อนุวงศ์, สุทัศน์ เหมทานนท์ และพรฤดี นิธิรัตน์. (2562). ศึกษาการใช้ระบบประกันคุณภาพการศึกษาเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน (AUN-QA) ระดับหลักสูตรในวิทยาลัยพยาบาล. วารสาร ศรีนครินทรวิโรฒวิจัยและพัฒนา, 10(20), 1-16.

ธานินทร์ ศิลป์จารุ. (2553). การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS. พิมพ์ครั้งที่ 11. กรุงเทพฯ : เอส. อาร์.พริ้นติ้ง.

บรรณกร แซ่ลิ่ม. (มกราคม-กุมภาพันธ์ 2567). แนวทางการพัฒนาคุณภาพระดับหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA คณะศิลปะศาสตร์มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. 43(1), 84-96.

ปิยวรรณ สนธิโสมพันธุ์, ทวิกา ตั้งประภา และองอาจ นัยพัฒน์. (2564). การศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนาสมรรถนะการจัดการสารสนเทศของบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการที่รับผิดชอบงานประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคล ในเขตภาคกลาง. วารสารการรวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. 27(1), 168-185.

วรรณภัทรพร สิริโพธิ์แก้ว, สมประสงค์ เสนารัตน์ และ ธนกร ดรกมลกานต์. (2565). ศึกษาการเปรียบเทียบเกณฑ์การประกันภายในเข้าสู่เกณฑ์การประกันคุณภาพเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน. วารสาร Journal of modern Learning Development. 7(7), 474-489.